

الملحق

(ภาคผนวก)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Thesis Title	The Da'wah Method of Prophet Ibrahim (peace be upon him) in the Light of Divine Revelation : A Case Study in Surah al-Anbiyā'.
Author	Mr. Abdulkarim Masa.
Major Program	Islamic Studies.
Academic Year	2008

ABSTRACT

The objective of this research is aimed to studying the da'wah method of the Prophet Ibrahim Khalilurrahman, drawn from the Qur'an and the Sunnah, also the exegesis and the sound books, the authentic sunan, masanid with its explanations and those that are related to the topic derived from the pamphlets, magazines as well as journals and internets.

The results of this study are as follows:

- 1) To know the plans and the da'wah system of Khalilurrahman (peace be upon him) by word in the first step and the practice in the second. That is to say by dialogue on reasonable argument with truth, evidence and clear, the extent to which the *shirk* (partnership) and *munkarat* (wrong-doings), totally are demolished.
- 2) To know the method of da'wah by which the muslims must carry out and use it in their da'wah.
- 3) To know the methodologies of all prophets especially the method of the prophet Ibrahim (peace be upon him).
- 4) To learn more problems of Islamic da'wah of today which normally lack of proper methodology and becomes missing link process.
- 5) It is important to learn the process of da'wah by the da'wah of all prophets and the da'wah of the prophet Ibrahim in particular.

- 6) It has to be planted the Islamic values and good moral into the hearts of the Muslims and those who are involved themselves in the da'wah.
- 7) It has to keep away what to damage the image of the Islamic da'wah.
The prophet Ibrahim's method must be observed by all Muslims.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	แนวทางการคະวะสุของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) ในคัมภีร์อัลกุรอานกรณีศึกษาในซูเราะฮ์อัลอัมบียาฮ์
ผู้เขียน	นายอับดุลการิม มะซา
สาขาวิชา	อิสลามศึกษา
ปีการศึกษา	2551

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แนวทางการคະวะสุของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) กรณีศึกษาซูเราะฮ์อัลอัมบียาฮ์ โดยศึกษาจากหนังสือตีฟซีร ทั้งตีฟซีรมะซูรู และไมมะซูรูหนังสืออัลหะดีษ หนังสืออัลสุนัน หนังสืออัลมะชานีด และบทความจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ผลการวิจัยตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้พบว่า 1) นโยบายและแผนการคະวะสุของท่านนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) ซึ่งใช้วิธีการพื้นฐานคือการสื่อสารด้วยคำพูดสนทนา เสวนา ได้ตอบเพื่อความเข้าใจอย่างมีมารยาทโดยยกหลักฐานที่ชัดเจน หลังจากนั้นใช้วิธีการเปลี่ยนสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยรูปปั้น 2) แนวทางที่นักคະวะสุและบรรดามุสลิมทั้งหลาย ต้องยึดถือและปฏิบัติในการเผยแผ่ศาสนา 3) แนวทางและวิธีการคະวะสุของบรรดานบีและรอซูล โดยเฉพาะแนวทางของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) 4) ปัญหาของการคະวะสุในสมัยนี้พบว่า แนวทางไม่ชัดเจน ใช้วิธีการไม่เหมาะสมกับกาลเวลา และสื่อการคະวะสุไม่เพียงพอหรือใช้สื่อไม่ถูกต้อง ซึ่งต้องแก้ไขโดยการศึกษาประวัติการเผยแผ่ของท่านนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) 5) ประกาศให้ประชาชาติรู้ว่าการคະวะสุที่ได้ผลก็คือการคະวะสุที่บรรดานบีและรอซูลได้ปฏิบัติไว้เป็นแบบอย่าง ส่วนหนึ่งของแบบอย่างนั้นก็คือนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) 6) สร้างกิริยามารยาทอิสลามที่ดีงามในชีวิตบรรดานักคະวะสุและมุสลิมทั้งหลายโดยยึดแบบอย่างนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) 7) ให้บรรดานักคະวะสุและมุสลิมทั้งหลายห่างไกลจากการเข้าใจผิดต่อการคະวะสุที่แท้จริง โดยศึกษาจากประวัติการคະวะสุของท่านนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม)

บทนำ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา) ผู้ทรงเมตตากรุณาปราณีเสมอ การสรรเสริญทั้งหมดนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา) พระผู้ทรงอภิบาลสากลโลก ขอให้อัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา) ทรงประสาทพรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแก่ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ผู้เป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา) บนดาวงศ์วานและเหล่าเศาะฮาบะฮ์ของท่าน ตลอดจนบรรดาผู้ที่เจริญรอยตามแนวทางของชนเหล่านั้นด้วยดีและสมบูรณ์จวบจนวันแห่งการตัดสิน

การละละฮฺในอิสลามเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญมาก เพราะเป็นหน้าที่หลักของบรรดาอหฺลุลซึ่งถูกประทานลงมา และเป็นหน้าที่ของมุสลิมินทั้งหลายด้วย ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวว่

“และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำสิ่งที่มิชอบ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ” (7: 104)

การปฏิบัติกรละละฮฺ เผยแผ่ศาสนาของพระองค์อัลลอฮ์นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากได้ปฏิบัติตามหน้าที่ของบรรดาอหฺลุลอันดีงามและเป็นสิ่งที่วาญิบสำหรับมุสลิมินทั้งหลาย เพื่อให้มนุษย์ในโลกนี้อยู่อย่างสงบสุขสบายและสันติ ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางและวิธีการละละฮฺจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้การดำเนินการละละฮฺอิสลามมีะฮฺสุนันมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ขอให้พระองค์อัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา) ทรงประทานเตาฟีกและฮิยาฮ์ดแก่พวกเรา และให้ประสบความสำเร็จในการละละฮฺด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอายุต้อัลกรอานเกี่ยวกับการละละฮฺ โดยเฉพาะการละละฮฺของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) ในซูเราะฮฺอัลอัมบียะฮฺ
2. เพื่อเรียนรู้ถึงแนวทางและวิธีการละละฮฺของบรรดาอหฺลุล โดยเฉพาะละละฮฺของท่านนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม)
3. เพื่อรู้จักวางแผนและปฏิบัติกรละละฮฺได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยยึดหลักการของท่านนบีอิบรอฮีม ซึ่งอัลลอฮ์ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา) ได้ทรงสั่งให้ศาสดามุฮัมมัด

4. เนื่องจากการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้มีประโยชน์มากสำหรับมุสลิมิน โดยเฉพาะนักดาอีย์ และนักศึกษาที่กำลังหาความรู้เพื่อดำเนินชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องตามหลักการอิสลาม

ความสำคัญและประโยชน์

1. การคະวะฮฺของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) เป็นการชักชวนมนุษย์เพื่อไปสู่อัลลอฮฺ พระเจ้าที่แท้จริง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้สร้างเขาและสิ่งอื่นๆ

2. งานคະวะฮฺเป็นอะมัลศอและฮฺอย่างหนึ่งที่มุสลิมต้องปฏิบัติ เพราะงานนี้เป็นหน้าที่หลักของบรรดาอรุซูลที่ประชาชาติต้องปฏิบัติตามเสมอ

3. การคະวะฮฺเชิญชวนมนุษย์ไปสู่หลักกรรมของอัลลอฮฺนั้นเป็นหน้าที่ของมุสลิมทั้งหลาย เพื่อความมั่นคงของอิสลาม เพราะศาสนาจะไม่เจริญและมั่นคงต่อไปเมื่อปราศจากการคະวะฮฺฮฺอิมียะฮฺ

4. การคະวะฮฺเป็นเรื่องที่มุสลิมต้องศึกษาและเรียนรู้ โดยเฉพาะนักดาอีย์ บรรดาอุลาม่า และนักศึกษา เพื่อเป็นแบบอย่างมในการดำเนินการเผยแผ่ศาสนาต่อไป

5. การศึกษาเรื่องการคະวะฮฺของนบีอิบรอฮีม(อะลัยฮิสสะลาม)เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าและความเจริญของศาสนาอิสลาม

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา (เนื้อหา)

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา (เนื้อหา) ของวิจัยที่เกี่ยวกับการคະวะฮฺของนบีอิบรอฮีมจากคัมภีร์อัลกุรอาน อัลหะดีษ หนังสือและตำราต่าง ๆ และจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ การวางแผนและการปฏิบัติการคະวะฮฺ ความหมายของการคະวะฮฺ หลักสูตรการคະวะฮฺ ประวัติการคະวะฮฺของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) แนวทาง วิธีการ การแพร่หลายการคະวะฮฺของท่าน และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เป็นต้น

2. ขอบเขตระยะเวลา (ช่วงเวลา)

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตระยะเวลา (ช่วงเวลา) ของวิจัยหัวข้อเรื่องนี้ตั้งแต่กำเนิดของท่านนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) จนถึงสิ้นชีวิต ซึ่งเต็มไปด้วยงานคະวะฮฺ ชักชวน

พ่อของท่าน หมู่นของท่านและมนุษย์ทั้งหลายในสมัยนั้นให้กลับมาสู่อัลลอฮ์ผู้สร้างมนุษย์ และสากลโลก และเคารพบูชาอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริง

3. ขอบเขตมะกานียะฮ์ (สถานที่)

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตมะกานียะฮ์ (สถานที่) ของวิจัยหัวข้อเรื่องนี้เฉพาะสถานที่ที่สำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของท่านท่านนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) เริ่มจากสถานที่กำเนิดของท่าน สถานที่ฮิจเราะฮ์ (อพยพ) เพื่อการกระวะฮ์ จนถึงสิ้นชีวิตของท่าน (อะลัยฮิสสะลาม)

วิธีการรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากคัมภีร์อัลกุรอาน อรรถาธิบายอัลกุรอาน อัสหะดีษ อัสสุนัน ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลหลักของการวิจัย และศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ ตำรา วารสาร ต่าง ๆ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง
2. อ่านและทำความเข้าใจอย่างละเอียดทุกข้อมูลที่คุณผู้วิจัยได้ค้นคว้ามาพร้อมปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้รู้ที่มีประสบการณ์ในด้านนี้
3. บันทึกรายละเอียดของความคิดและข้อมูลต่างๆ ที่ได้ศึกษาค้นคว้ามลงในสมุดบันทึก
4. เรียบเรียงอัยัตตามบทต่างๆ ในคัมภีร์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกระวะฮ์ ของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม)
5. เรียบเรียงฮาดิษต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของการกระวะฮ์ของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม)

ผลการวิจัย

1. การกระวะฮ์นั้นเป็นหน้าที่ของมุสลิมทั้งหลาย ซึ่งบรรดาอฮลุลได้ปฏิบัติมาเป็นแบบอย่าง เช่นนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสั่งให้ศาสดามุฮัมมัดและประชาชาติของท่านจงปฏิบัติตามศาสนาของนบีอิบรอฮีมเถิด
2. คาอีย์เข้าใจถึงการกระวะฮ์และการดำเนินการกระวะฮ์ รู้จักวางแผน รู้จักแนวทาง รู้จักวิธีการและการใช้สื่อการกระวะฮ์ ดังที่บรรดาอฮลุลได้ดำเนินการมาแล้วโดยเฉพาะนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม)

3. เนื้อหาการกระวะสุขของท่านบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) ชัดเจนมาก คือเรียก ร้อง ชักชวนหมูชนของท่านกลับมาสู่อัลลอฮฺ เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น อันนี้ สอดคล้องกับเนื้อหาการกระวะสุขของบรรดาอซูลก่อนและหลังจากท่าน

4. กลุ่มเป้าหมายการกระวะสุขของท่านบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) มีสามประเภท คือหนึ่งเป็นกลุ่มผู้นำชุมชน สองกลุ่มผู้คนร่ำรวย ทั้งสองกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ยากที่สุดจะรับการกระวะ สุข และสามารถกลุ่มผู้คนธรรมดา กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ง่ายที่สุดจะรับการกระวะสุข อันนี้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายการกระวะสุขของบรรดาอซูลก่อนและหลังจากท่านบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม)

5. แนวทางการกระวะสุขของท่านบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) ชัดเจน และ สมบูรณ์เหมือนกับแนวทางการกระวะสุขของบรรดาอซูลก่อนและหลังจากท่านบิอฺบรอฮีม (อะ ลัยฮิสสะลาม) คือเพื่อชักจูงมนุษย์ให้หันมาเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น

6. วิธีการดำเนินการกระวะสุขของท่านบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) แตกต่างเล็กน้อยกับการกระวะสุขของบรรดาอซูลก่อนและหลังจากท่าน คือท่าน ได้ทำลายเจรีด หรือเทวรูปเสียก่อนแล้วมาโต้แย้งเพื่อความจริงที่หลัง ส่วนท่านบิอฺมุฮัมมัด(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮ วะสัลลัม) ทำการโต้แย้งเพื่อความเข้าใจก่อนแล้วมาทำลายพวกรูปปั้น เช่นท่านได้ทำการกระวะสุข เจ็ดปีจากการเป็นรอซูล แล้วเมื่อปีที่แปดท่านก็ได้ทำลายเทวรูปรอบบัยติลลาฮฺ ซึ่งตอนนั้นมี จำนวน 360 รูป

7. สื่อการกระวะสุขของท่านบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) เหมือนกับการกระวะ สุขของบรรดาอซูลก่อนและหลังจากท่านบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) คือใช้ถ้อยคำพูดจา เท่านั้น โดยการบรรยาย สนทนาโต้แย้งด้วยดีเพื่อทำความเข้าใจ เป็นต้น

อภิปรายผล

อัลลอฮฺ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา) สร้างมนุษย์อยู่บนโลกนี้และส่งบรรดาคนบีมา เป็นผู้ชี้แนะ คัดเตือนและชักชวนมนุษย์ให้กลับมาสู่อัลลอฮฺและอยู่บนหนทางของพระองค์ ส่วน หนึ่งของบรรดาคนบีนั้นก็คือ นบิอฺบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม)

นบิอฺบรอฮีมเป็นบุตรของ คาริษ บุตรของนาสุร บุตรของซารูม บุตรของฮ์รุม บุตรของฟาลิหม บุตรของอาบิร บุตรของซาลิก บุตรของฮ์ฟัคซัด บุตรของซาม บุตรของนูฮ์ (อะ ลัยฮิสสะลาม)

ท่านเกิดที่เมืองบาบิโลน ในประเทศอิรัก พ่อของท่านชื่อ อาซร์ เป็นหัวหน้า นักบวชผู้มั่งคั่งจากการขายรูปปั้นให้แก่คนทั่วไป ในยุคนั้น มีกษัตริย์ที่ปกครองเมืองคนหนึ่งชื่อ

นมรุค นมรุค ได้ประกาศตนเองเป็นพระเจ้า และได้แกะสลักหินเป็นรูปของตัวเองส่งไปยังเมืองต่างๆ และสั่งผู้คนให้เคารพบูชารูปปั้นของเขาอีกด้วย

ท่านเป็นศาสดาที่ยิ่งใหญ่อีกท่านหนึ่ง ท่านมีลักษณะนิสัยเป็นคนช่างคิด พิจารณาในสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ในวัยเด็กท่านอาศัยอยู่ในกลุ่มคนที่เคารพกราบไหว้รูปปั้นต่าง ๆ จำนวนมากมาย นบีอิบรอฮีม เป็นคนเดียวที่มีความคิดว่า รูปปั้นเหล่านั้นไม่มีชีวิต บางตัวก็ถูกทำขึ้นมาจากไม้ จากอิฐ หิน ดิน ทราช พวกมันต้องไม่ใช่พระเจ้าอย่างแน่นอน

ท่านพยายามค้นหาพระเจ้าที่แท้จริง ครั้งหนึ่งเขามองขึ้นไปบนท้องฟ้าในคืนข้างแรม ทุกสิ่งทุกอย่างรอบกายถูกปกคลุมไปด้วยความมืดสนิท มีเพียงดวงดาวเท่านั้นที่สว่างไสวบนท้องฟ้า เขาคิดว่าดวงดาวต้องเป็นพระเจ้าอย่างแน่นอน แต่ในคืนต่อมาเมื่อเขามองขึ้นไปบนท้องฟ้า เขาเห็นแสงสว่างของดวงดาวนั้นหรือแสงลง ดวงจันทร์กลับเปล่งประกายแสงกระจ่างทั่วท้องฟ้า เขาก็คิดว่าดวงดาวคงไม่ใช่พระเจ้าหรอกแต่เป็นดวงจันทร์ต่างหาก แต่เมื่อถึงเวลากลางวัน เขาก็มองเห็นดวงอาทิตย์ส่องแสงสว่างเจิดจ้า ดวงจันทร์กลับหายไป อิบรอฮีมก็คิดว่าดวงจันทร์ ไม่ใช่พระเจ้าหรอกแต่เป็นดวงอาทิตย์ต่างหาก ช้ายังดวงใหญ่กว่าด้วย แต่เมื่อครั้งตกเย็น ดวงอาทิตย์ก็ค่อยต่ำลอลลับสู่ทิวแมกไม้หายไป เป็นวัฏจักรวนเวียนอยู่อย่างนี้เรื่อยไป ในที่สุด อิบรอฮีมก็คิดได้ว่า สิ่งที่ท่านเห็นเหล่านั้นไม่มีอะไรเลยที่มีคุณสมบัติจะเป็นพระเจ้าได้ พวกมันมีความบกพร่องในตัวเองไม่มีอำนาจเลย พระเจ้าที่แท้จริงคืออัลลอฮฺ พระผู้สร้างโลก ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว และทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ต่างหาก

“แท้จริงข้าพระองค์ขอผินหน้าของข้าพระองค์แก่ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในฐานะผู้ไต่หาความจริง ผู้สวามิภักดิ์ และข้าพระองค์มิใช่คนหนึ่ง ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”
ซูเราะฮฺ อัล อันอาม 6 : 79

เมื่อนบีอิบรอฮีมได้ประจักษ์ความจริงแล้ว ท่านจึงเริ่มชักชวนชาวเมืองของท่านให้เลิกเคารพกราบไหว้บรรดารูปปั้นเหล่านั้น และบอกให้พวกเขามาเคารพภักดีอัลลอฮฺคนเดียว

นบีอิบรอฮีม : พวกท่าน จงเลิกเคารพรูปปั้นพวกนี้เถิด พวกมันเป็นพระเจ้าจอมปลอม อายัตต่างหากที่เป็นพระเจ้าแท้จริงของพวกเรา อายัตทรงสร้างสรรพสิ่งต่างๆในโลกนี้ พระองค์ทรงประทาน น้ำ อาหาร เครื่องนุ่งห่มให้กับเรา ข้าขอให้ท่านทำลายเทพเจ้าจอมปลอมพวกนี้

ชาวบ้าน : แต่เทพเจ้าพวกนี้ บรรพบุรุษของเราก็เคารพกราบไหว้กันมาหลายชั่วอายุคนแล้ว

นบีอิบรอฮีม : ก็บรรพบุรุษของท่านและตัวท่านนั้นหลงผิดกันมาตลอดเวลา

ชาวบ้านไม่เชื่อในสิ่งที่อิบรอฮีมพูด เขาต่างก็แยกย้ายกันกลับบ้านจนหมดสิ้น สำหรับนบีอิบรอฮีมนั้น เขาตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะทำลายเทวรูปเคารพทั้งหมด

ดังนั้นเมื่อได้โอกาสปลอดจากผู้คน เขาจึงลอบเข้าไปในวิหาร ซึ่งเป็นสถานที่ชาวบ้านนำรูปเคารพเหล่านั้นไปวางไว้เพื่อกราบไหว้บูชา เทวรูปมีหลายขนาด มีตั้งแต่ขนาดใหญ่ที่สุดจนถึงเล็กที่สุด นบีอิบรอฮีมนำขวานที่ติดตัวไปด้วย ทบเทวรูปเหล่านั้นจนแหลกละเอียดทุกตัว ยกเว้นตัวใหญ่ไว้ตัวเดียว เสร็จแล้วเขาก็นำขวานไปแขวนไว้ที่หูของเทวรูปตัวใหญ่ และหลบหนีออกไป

ครั้นเมื่อถึงเวลาที่ชาวบ้านรวมตัวกันเพื่อเคารพบูชารูปปั้น เขาก็พบว่ารูปปั้นถูกทำลาย พวกเขาโกรธแค้นเป็นอย่างมาก “ใครกันนะ บังอาจมาทำลายรูปปั้นของเรา” พวกเขาร้องตะโกนถามซึ่งกันและกัน แต่ก็ไม่มีใครรู้เห็นเรื่องนี้เลย ชาวบ้านคนหนึ่งพูดขึ้นว่า “ข้าคิดว่าต้องเป็นอิบรอฮีมแน่ เพราะเขาบังเอิญเทพเจ้าของเรา และยังเคยบอกให้พวกเราทำลายเทพเจ้าด้วย ข้าคิดว่าพวกเราควรไปจับตัวอิบรอฮีมมาสอบถามดีกว่า” ดังนั้น ชาวบ้านจึงไปนำตัวอิบรอฮีมมาสอบสวน

ชาวบ้าน : อิบรอฮีม เจ้าเป็นคนทำลายรูปปั้นของพวกเรา ใช่หรือไม่

อิบรอฮีม : เปล่า ข้าไม่ได้เป็นคนทำ แต่ข้ารู้ว่าใครทำ

ชาวบ้าน : ใครล่ะ ช่วยบอกเราหน่อย พวกเราจะไปจัดการกับมัน

อิบรอฮีม : ก็เทวรูปตัวที่ใหญ่ที่สุดนะแหละเป็นผู้ทำ ข้าเห็นกับตา มันเดินถือขวาน มาทบเทวรูป ตัวเล็กๆ พวกนี้ทุกตัวนั้น พวกท่านคูชิ หลักฐานอยู่นั่นไง ขวานยังเหน็บอยู่ที่หูของมันอยู่เลย

ชาวบ้าน : พวกข้าไม่เชื่อหรอก เจ้าเป็นคนทำใช่ไหม ขอมรับมาดีกว่า

อิบรอฮีม : ไม่เชื่อหรือ ถ้าไม่เชื่อก็ลองถามเทวรูปตัวใหญ่ของท่านคูชิ

ชาวบ้าน : เจ้าก็รู้อันนี้ ว่าเทวรูปพูดไม่ได้

อิบรอฮีม : ไซ้แล้วเทวรูปของพวกท่าน พุดไม่ได้ ขยับเขยื้อนไปไหนก็ไม่ได้ ไม่มีพลังอำนาจอะไรสักนิด มันตอบแทนความดีความชั่วให้พวกท่านไม่ได้เลย แล้วอย่างนี้พวกท่านจะไปกราบไหว้บูชามันทำไม?
เมื่อได้ยินดังนั้น ชาวบ้านต่างก็พากันโกรธแค้นอิบรอฮีมมาก พวกเขาจึงช่วยกันจับท่านไปโยนในกองไฟ อัลลอฮฺ (ซุบฮานะฮฺวะตะอะอาลา) ทรงให้การช่วยเหลือท่าน พระองค์ทรงทำให้ไฟนั้นเย็นลง และนบีอิบรอฮีมที่ถูกเผาไม่ไหม้ อัลลอฮฺทรงกล่าวว่า

﴿ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلُونَ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ (الأنبياء : 68-69)

ความว่า

“พวกเขากล่าวว่า จงเผาเขาเสีย และจงช่วยเหลือพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน หากพวกท่านจะกระทำเช่นนั้น เรา(อัลลอฮฺ) กล่าวว่า ไฟเอ๋ย จงเย็นลงและให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีมเถิด”
(21 : 68 – 69)

ดังนั้นไฟก็เย็นลงและอิบรอฮีมก็ไม่ไหม้นอกจากเชื้อที่ผูกท่านเท่านั้น จึงทำให้ท่านปลอดภัยในที่สุด

เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ ประชาชนต่างก็ตื่นตะลึงในความมหัศจรรย์ พวกเขาต่างก็เริ่มเชื่อท่าน ยอมรับนับถือท่าน ปฏิบัติตามบทบัญญัติของอัลลอฮฺ นบีอิบรอฮีมได้เดินทางไปเผยแพร่ศาสนาในที่ต่าง ๆ ในภายหลังท่านได้แต่งงาน และมีบุตรชาย 2 คน ชื่อ อิสมาอิล และอิสฮาก ซึ่งต่อมาทั้งสองก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีสืบต่อจากท่าน และสำหรับนบีอิสฮากนั้นมีบุตรชาย ชื่อ ยะกูบ ซึ่งก็เป็นนบีเหมือนกัน นบียะกูบ เป็นต้นตระกูล บะนีอิสรออิล ส่วนนบีอิสมาอิลนั้น เป็นต้นตระกูล อาหรับ ศาสดามุฮัมมัดสืบเชื้อสายมาจากนบีอิสมาอิล

ข้อเสนอแนะ

1. นักคดียุทธศาสตร์ทั้งหลายควรศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการกระวะฮฺของนบีอิบรอฮีมอย่างละเอียด เพื่อเป็นคู่มือในการดำเนินการกระวะฮฺ โดยเฉพาะการโต้แย้งเพื่อความเข้าใจ และควรศึกษาเกี่ยวกับการกระวะฮฺของบรรดารอซูลด้วย โดยเฉพาะ(อัลเกาะศอส อัลกูรอานีย์) เรื่องราว

- Abu Dawud, Sulaiman bin al-Ash ath al-Sijistani, (d.t.) Sunan Abi Dawud, seria : Daru al-Hadith.
- Al-zahabi, Shamsu al-din Muhammad bin Ahmad bin U'thman al-Zhzb. 1999. Siar A'lam al-Nubala'. Bairut : Muassasah al-Risalah.
- Al-Zirikli, Khairu al-Din. 1989. al-A'laam. Bairut : Daru al-Ilmi lilmalayin.
- Said Qutb, 1957. Fi Zilal al-Quran. Jeddah : Dar al- I'lmi. (Bil Ittifaq maa' al-Qahirah : Dar al-Shuruq)
- Al-Samarqandi, Nasr bin Muhammad bin Ahmad bin Ibrahim, 1993. Tafsir al-Smarqandi al-Musamma Bahru al-Ulum, Bairut : Dar al-Kutub al-Ilmiah.
- Al-suyuti, Jalal al-Din Abdur al-Rahman bin Abi Bakr, 2003. al-Durr al-Manthur fi al-Tafsir bil al-Ma'thur. Tahqiq Dr. al-Turki, al-Qahirah : Markaz Hajar lil buhuth wa al-dirasat al-Islamiah.
- Al-Shaukani, Mahmud bin Ali bin Muhammad. 1995. Fath al-Qadeer. Bairut : al-Maktabat al-Asriah.
- Al-Tobari, Abu Ja'far Muhammad bin Jarir al-Tobari, 1992. Jami' al-Bayan fi ta'wil al-Quran. Bairut : Dar al-Kutub al-Ilmiah.
- Abdulkarim zaidan, 1976. Usul al-Da'wah. Al-Iskandariah : Dar Omar bin al-Khattob.
- Al-Qurtubi, Abu Abdillah Muhammad bin Ahmad al-Ansoori. 1997. al-Jami' liAhkam al-Quran. Tahqiq Abdurrazaq al-Mahdi. Bairut : Daru al-Kitab al-rabi.
- Ibnu Kathir, Abu al-fida Ismail bin Omar bin Kathir al-Qurashi al-dimashqi. 2002. Tafsir al-Quan al-Azim. Bairut : Dar abni hazm.
- Al-Mawardi, Abi al-Hasan Ali bin Muhammad. 1986. A'laam al-Nubuawah. Bairut : Dar al-Kitab al-Arabi.
- Muhammad Fuad Abdel al-Baqi, (d.t.) al-Mu'jam al-Mufahras li Alfaz al-Quran al-Karim. Istanbul : al-Maktabat al-Islamiah.
- Al-Madkhali, Rabi' bin Haadi al-mMadkhali. 1993. Manhaj al-Anbiya' fi al-D'wah Ilallah fih al-Hikmah wa al-Aqlu. Al-Madina al-Munawarah : Maktabat al-Arba' al-Athariah.

- Al Maghzawi, Abdul Rahim bin Muhammad al-Doktor. 1999. Manhaj al-Da'wah Ilallah Ala Dhao wasiyat al-Nabi ﷺ li Mabuusihi Ilal Yaman Muaz bin Jabal ﷺ. Al-Riyadh : Dar Ashbilia.
- Ibnu Manzur, al-Imam al-Allamah Abi al-Fadhli Jamal al-Din Muhammad bin Mukrim bin Manzur al-Afriqi al-Misri. 1992, Lisan al-Arab. Bairut : Dar Sodir.
- Al-Nadwah al-Aalamiah Lishabab al-Islami (Wamy), 1974. al-Da'wah al-Islamiah: al-Wasael al-Khutat al-Madkhal. Abhath wa Waqa-'ei' al-Liqa al-Khamis Linnadwah fi Nairobi , Kinia date 20 – 24/ 4 / 1982.
- Al-Nawawi, Zakaria bin Sharaf al-Nawawi. 1983. Riyadhu al-Salihin. Tahqiq Shu aib al-Arnaut. Bairut : al-Maktab al-Islami.
- Al-Wa-ei, Taufiq Yusop al-Doktor. 1995. al-Da'wah Ilallah : al-Risalah , al-Wasilah, al-Hadaf. Al-Mansurah : Dar al-Yaqin
- [Http://www.iu.sa/arabic/daleel/rasail/browse/dawah/dawah/munakash/master/6.htm](http://www.iu.sa/arabic/daleel/rasail/browse/dawah/dawah/munakash/master/6.htm)
- http://www.qaradawi.net/site/topics/printArticle.asp?cu_no=2&item_no=4433&version=1&template_id=254&parent_id=12&static=1
- <http://www.fao.org/wairdocs/af199a/af199a02.htm>